

- 2007. gada 28. jūnija Lēmumu (2007/445/EK) ⁽³⁾,
- 2007. gada 20. decembra Lēmumu (2007/868/EK) ⁽⁴⁾,
- 2008. gada 15. jūlija Lēmumu (2008/583/EK) ⁽⁵⁾ un
- 2009. gada 26. janvāra Lēmumu (2009/62/EK) ⁽⁶⁾?

⁽¹⁾ OV L 344, 70. lpp.

⁽²⁾ Padomes 2006. gada 29. maija lēmums, ar ko īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar ko atceļ Lēmumu 2005/930/EK (OV L 144, 21. lpp.)

⁽³⁾ Padomes 2007. gada 28. jūnija lēmums, ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Lēmumus 2006/379/EK un 2006/1008/EK (OV L 169, 58. lpp.)

⁽⁴⁾ Padomes 2007. gada 20. decembra lēmums, ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Lēmumu 2007/445/EK (OV L 340, 100. lpp., ar labojumiem)

⁽⁵⁾ Padomes 2008. gada 15. jūlija lēmums, ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Lēmumu 2007/868/EK (OV L 188, 21. lpp.)

⁽⁶⁾ Padomes 2009. gada 26. janvāra lēmums, ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Lēmumu 2008/583/EK (OV L 23, 25. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 6. janvārī iesniedza Juzgado de Primera Instancia n° 11 de Vigo (Spānija) – Banco Popular Español S.A. un PL Salvador, S.A.R.L./Maria Rita Giraldez Villar un Modesto Martínez Baz

(Lieta C-7/16)

(2016/C 118/11)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia n° 11 de Vigo

Pamatlietas puses

Prasītājas: Banco Popular Español S.A. un PL Salvador, S.A.R.L.

Atbildētāji: Maria Rita Giraldez Villar un Modesto Martínez Baz

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīva 93/13/EEK ⁽¹⁾ par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos atbilstīgi Eiropas Savienības Pamattiesību hartas ⁽²⁾ 38. un 47. pantam ir interpretējama tādējādi, ka tai ir pretrunā tāda dalībvalsts tiesību noteikuma kā Spānijas Civilkodeksa 1535. panta interpretācija judikatūrā, saskaņā ar kuru to piemēro tikai posmā, kad lieta tiek izskatīta pēc būtības, līdz sprieduma pieņemšanai, liedzot to piemērot izpildes posmā, ja ir jau pieņemts spriedums vai ir beidzies [noteiktais] termiņš atbildes sniegšanai uz prasības pieteikumu, un šajā laikā nav pilnībā nomaksāts kreditora aizdevums?
- 2) Vai pirmajā jautājumā minētajām Savienības tiesību normām ir pretrunā tāds valsts tiesību noteikums kā Spānijas Civilkodeksa 1535. pants, kas ļauj cedēt trešajai personai apstrīdētu kredītu, kas noslēgts starp uzņēmēju, no vienas puses, un patērētāju, no otras puses, nenosakot, ka minētajam patērētājam ir jānosūta nepārprotams paziņojums par pašu cesijas faktu, to apliecinošs dokuments vai pamatojums, un ka obligāti (un katrā ziņā) ir jānorāda precīza summa, par kuru kredīts ir ticis iegūts, norādot piemēroto diskontu vai cenas samazinājumu, pamatojot to ar apliecinošiem dokumentiem?

- 3) Vai Eiropas Savienības Tiesas 1978. gada 9. marta spriedums lietā 106/77 *Simmenthal* ⁽³⁾ ir interpretējams tādējādi, ka, tiecoties sasniegt pirmajā jautājumā minētās direktīvas mērķi, atbilstīgi Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 38. un 47. pantam valsts tiesai nav jāpiemēro tāds valsts tiesību noteikums kā Spānijas Civill kodeksa 1535. pants, kas liedz īstenot apstrīdēto kredītu pirmreizējā atteikuma atpirkšanas tiesības tajā pašā procedūrā, kurā tiek veikta cedētā kredīta saistību izpilde, nosakot patērētājam pienākumu 9 dienu laikā pēc cesijas paziņojuma uzsākt pret jauno cedētā kredīta īpašnieku jaunu tiesvedību, kurā lieta tiek izskatīta pēc būtības, lai īstenotu pirmreizējā atteikuma atpirkšanas tiesības, ar visiem no tā izrietošajiem izdevumiem (advokātu, pārstāvi tiesā, tiesāšanās izdevumiem, kompetentās tiesas noteikšanu, ja cesionāra dzīvesvieta nav Spānijā)?

⁽¹⁾ OV L 95, 29. lpp.

⁽²⁾ OV 2000, C 364, 1. lpp.

⁽³⁾ EU:C:1978:49.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 15. janvārī iesniedza *Bundesfinanzhof* (Vācija) – *Wolfram Bechtel, Marie-Laure Bechtel/Finanzamt Offenburg*

(Lieta C-20/16)

(2016/C 118/12)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Wolfram Bechtel, Marie-Laure Bechtel*

Atbildētāja: *Finanzamt Offenburg*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai EKL 39. pants (tagad – LESD 45. pants) nepieļauj Vācijas tiesību normu, saskaņā ar kuru Vācijā dzīvojoša un Francijas civildienestā nodarbināta darba ņēmēja iemaksas Francijas pensiju un veselības apdrošināšanas sistēmā – atšķirībā no līdzīgām Vācijā strādājoša darba ņēmēja iemaksām Vācijas sociālās apdrošināšanas sistēmā – nesamazina iedzīvotāju ienākuma nodokļa aprēķinu bāzi, ja saskaņā ar Vācijas un Francijas konvenciju par nodokļu dubultas uzlikšanas novēršanu darba algu nedrīkst aplikt ar nodokli Vācijā un tā tikai palielina citiem ienākumiem piemērojamo nodokļa likmi?
- 2) Vai atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša arī tad, ja attiecīgās apdrošināšanas iemaksas saistībā ar darba algas aplikšanu ar nodokli Francijā – konkrēti vai kopsummas veidā –
 - a) ir ņemtas vērā, lai samazinātu nodokli, vai
 - b) tās tomēr nav ņemtas vērā tāpēc, ka tas šajā ziņā nav ticis pieprasīts, kaut arī tās varēja tikt ņemtas vērā, lai samazinātu nodokli?